

Botezul Domnului

(Boboteaza - Dumnezeiasca Arătare)

Sfânta Vecernie (fără litie)

Vineri seara, săptămâna 31 după Rusalii, 6 ianuarie 2024

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindena ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru!

(Apoi, citește rar, cu glas lin)

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce

umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe temeliile lui și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor; ca să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este întinsă și largă; acolo se găsesc târătoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna.

Deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătați, dar întorcându-ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!
Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!
Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare

(Cântăreții dau răspunsurile cântând împreună cu credincioșii și închinându-se după cuviință la fiecare cerere a ecteniei.)

Preotul: Cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (**N**), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, *(aici se pomenește și Cârmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici pot fi adăugate și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenească.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul (*ecfonis*): Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă pe glasul al 2-lea (glasul Stihirilor)*

Psalmul 140

(Primele doua stihuri se cântă pe larg, adică stihiric.)

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine. Auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

(Stihurile următoare se cântă irmologic, adică mai repede.)

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va muștra; iar untul de lemn al păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: " Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii".

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Stihurile la „Doamne strigat-am...” , pe 8

Stihirile Praznicului, *din Minei (2010), glasul al 2-lea*

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine: Doamne, Doamne, auzi glasul meu!
(*Psalm 129: 1*)

Pe Luminătorul nostru, Care luminează pe tot omul, văzându-L
Înaintemergătorul, venind să Se boteze, i se bucură sufletul și îi tremură mâna;
Îl arată pe El și zice popoarelor: Iată, Cel ce mântuiește pe Israel, Cel ce ne
slobozește pe noi din stricăciune. O, Cel ce ești fără de păcat, Hristoase,
Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele (*Psalm 129: 2*).

Pe Luminătorul nostru, Care luminează pe tot omul, văzându-L
Înaintemergătorul, venind să Se boteze, i se bucură sufletul și îi tremură mâna;
Îl arată pe El și zice popoarelor: Iată, Cel ce mântuiește pe Israel, Cel ce ne
slobozește pe noi din stricăciune. O, Cel ce ești fără de păcat, Hristoase,
Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este
milostivirea (*Psalm 129: 3-4*).

Izbăvitorul nostru botezându-Se de către rob și mărturisit fiind prin venirea
Duhului, oștile îngerești s-au spăimântat văzându-L; iar glas din cer, de la Tatăl,
a venit: Acesta, pe Care își pune mâna Înaintemergătorul, este Fiul Meu cel
iubit, întru Care am binevoit; Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre
cuvântul Tău, nădărduit-a sufletul meu în Domnul (*Psalm 129: 5-6*).

Izbăvitorul nostru botezându-Se de către rob și mărturisit fiind prin venirea
Duhului, oștile îngerești s-au spăimântat văzându-L; iar glas din cer, de la Tatăl,
a venit: Acesta, pe Care își pune mâna Înaintemergătorul, este Fiul Meu cel
iubit, întru Care am binevoit; Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădărduiască Israel
spre Domnul (*Psalm 129: 6*).

Apele Iordanului te-au primit pe Tine, Izvorul; și Mângâietorul în chip de
porumbel S-a pogorât; plecatu-Și-a creștetul Cel ce a plecat cerurile; strigat-a și
a zis lutul către Ziditorul: Pentru ce-mi poruncești fapte mai presus de mine?
Eu am trebuință de botezul Tău. O, Cel ce ești fără de păcat, Hristoase,
Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Stih: Că la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate
fărădelegile lui (*Psalm 129: 7-8*).

Apele Iordanului te-au primit pe Tine, Izvorul; și Mângâietorul în chip de
porumbel S-a pogorât; plecatu-Și-a creștetul Cel ce a plecat cerurile; strigat-a și
a zis lutul către Ziditorul: Pentru ce-mi poruncești fapte mai presus de mine?

Eu am trebuință de botezul Tău. O, Cel ce ești fără de păcat, Hristoase, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele (*Psalm 116: 1*).

Vrând să mântuiești pe omul cel rătăcit, nu ai socotit nevrednicie a Te îmbrăca în chip de rob; că se cuvenea Ție, Stăpânului și Dumnezeu, să primești cele ale noastre, pentru noi. Că Tu, Izbăvitorule, botezându-Te cu trupul, ne-ai învrednicit pe noi de iertare. Pentru aceasta strigăm către Tine: Făcătorule de bine, Hristoase, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac (*Psalm 116: 2*).

Vrând să mântuiești pe omul cel rătăcit, nu ai socotit nevrednicie a Te îmbrăca în chip de rob; că se cuvenea Ție, Stăpânului și Dumnezeu, să primești cele ale noastre, pentru noi. Că Tu, Izbăvitorule, botezându-Te cu trupul, ne-ai învrednicit pe noi de iertare. Pentru aceasta strigăm către Tine: Făcătorule de bine, Hristoase, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

a Praznicului, glasul al 2-lea

Plecatu-Ți-ai capul înaintemergătorului, sfărâmat-ai capetele diavolilor, venit-ai la apele Iordanului, luminat-ai toate, spre a Te slăvi pe Tine, Mântuitorule, Luminătorul sufletelor noastre. (*se încheie lung, melodios*)

Vohodul (*cu Evanghelia*)

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Strana: cântă

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Celui Sfânt și Fericit, Iisus Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta, lumea Te slăvește.

Prochimenul mare

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Strana: (*cântă pe glasul al 7-lea, Psalm 113: 1-3, 5*)

Dumnezeul nostru în cer și pe pământ, toate câte a voit a făcut.

Stih: La ieșirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacob dintr-un popor barbar, ajuns-a Iuda sfințirea Lui, Israel stăpânirea Lui.

Dumnezeul nostru în cer și pe pământ, toate câte a voit a făcut.

Stih: Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.

Dumnezeul nostru în cer și pe pământ, toate câte a voit a făcut.

Stih: Ce-ți este ție, mare, că ai fugit? Și ție, Iordane, că te-ai întors înapoi?

Dumnezeul nostru în cer și pe pământ, toate câte a voit a făcut.

Dumnezeul nostru în cer și pe pământ, toate câte a voit a făcut.

Paremi

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Facere, citire!

(1: 1-13)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul. Și pământul era netocmit și gol. Întuneric era deasupra adâncului și Duhul lui Dumnezeu se purta pe deasupra apelor. Și a zis Dumnezeu: «Să fie lumină!» Și a fost lumină. Și a văzut Dumnezeu că este bună lumina, și a despărțit Dumnezeu lumina de întuneric. Lumina a numit-o Dumnezeu ziua, iar întunericul l-a numit noapte. Și a fost seară și a fost dimineață: ziua întâi. Și a zis Dumnezeu: «Să fie o tărie prin mijlocul apelor și să despartă ape de ape!» Și a fost așa. A făcut Dumnezeu tăria și a despărțit Dumnezeu apele cele de sub tărie de apele cele de deasupra tăriei. Și a numit Dumnezeu tăria cer. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Și a fost seară și a fost dimineață: ziua a doua. Și a zis Dumnezeu: «Să se adune apele cele de sub cer la un loc și să se arate uscatul!» Și a fost așa. Și s-au adunat apele cele de sub cer la locurile lor și s-a arătat uscatul. Și a numit Dumnezeu uscatul pământ, iar adunarea apelor a numit-o mări. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Apoi a zis Dumnezeu: «Să dea pământul din sine verdeață: iarbă, cu sămânța într-înșea, după felul și asemănarea ei, și pomi roditori, care să dea rod cu sămânță în sine, după fel, pe pământ!» Și a fost așa. Pământul a dat din sine verdeață: iarbă, care face sămânță, după felul și după asemănarea ei, și pomi roditori, cu sămânță, după fel, pe pământ. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Și a fost seară și a fost dimineață: ziua a treia. *(se încheie melodios)*

Paremia a doua

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la leșire, citire!

(14: 15-18, 21-23, 27-29)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Zis-a Domnul către Moise: «Ce strigi către Mine? Spune fiilor lui Israel să pornească, iar tu ridică-ți toiagul și-ți întinde mâna asupra mării și o desparte, și vor trece fiii lui Israel prin mijlocul mării ca pe uscat. Iată, Eu voi învârtoșa inima lui Faraon și a tuturor Egiptenilor, ca să meargă pe urmele lor. Și-Mi voi arăta slava Mea asupra lui Faraon și asupra a toată oștirea lui, asupra carelor lui și asupra călăreților lui. Și vor cunoaște toți Egiptenii că Eu sunt Domnul, când Îmi voi arăta slava Mea asupra lui Faraon, asupra carelor lui și asupra călăreților lui!» Iar Moise și-a întins mâna sa asupra mării și a alungat Domnul marea toată noaptea cu vânt puternic de la răsărit și s-a făcut marea uscat, că s-au despărțit apele. Și au intrat fiii lui Israel prin mijlocul mării, mergând ca pe uscat, iar apele le erau perete la dreapta și la stânga lor. Iar Egiptenii urmărindu-i, au intrat după ei în mijlocul mării toți caii lui Faraon, carele și călăreții lui. Și și-a întins Moise mâna asupra mării și spre ziuă s-a întors apa la locul ei, iar Egiptenii fugeau împotriva apei. Și așa a înecat Dumnezeu pe Egipteni în mijlocul mării. Iar apele s-au tras la loc și au acoperit carele și călăreții întregii oștiri a lui Faraon, care intrase după Israeliți în mare, și nu a rămas nici unul dintre ei. Fiii lui Israel însă au trecut prin mare ca pe uscat și apa le-a fost perete la dreapta și stânga lor. *(se încheie melodios)*

Paremia a treia

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la leșire, citire!

(15: 22-27; 16: 1)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Și a ridicat Moise pe fiii lui Israel de la Marea Roșie și i-a dus în pustia Șur și au mers trei zile prin pustie și n-au găsit apă. Au ajuns apoi la Mara, dar n-au putut să bea apă nici din Mara, că era amară, pentru care s-a și numit locul acela Mara. De aceea cârtea poporul împotriva lui Moise și zicea: «Ce să bem?» Atunci Moise a strigat către Domnul, și Domnul i-a arătat un lemn; și l-a

aruncat în apă și s-a îndulcit apa. Acolo a pus Domnul poporului Său rânduieli și porunci și acolo l-a încercat și i-a zis: «De vei asculta cu luare-aminte glasul Domnului Dumnezeului tău și vei face lucruri drepte înaintea Lui și de vei lua aminte la poruncile Lui și vei păzi legile Lui, nu voi aduce asupra ta nici una din bolile pe care le-am adus asupra Egiptenilor, că Eu sunt Domnul Dumnezeul tău Care te vindecă». Apoi au venit în Elim. Și erau acolo douăsprezece izvoare de apă și șaptezeci de pomi de finic. Și au tăbărât acolo lângă apă. Plecând apoi din Elim, a venit toată obștea fiilor lui Israel în pustia Sin, care este între Elim și Sinai, în ziua a cincisprezecea a lunii a doua, după ieșirea din Egipt.

Strana: citește cu glas mai înalt troparul acesta:

Arătatu-Te-ai în lume, Cel ce ai făcut lumea, ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, lubitorule de oameni, slavă Ție!

citește Stihurile

Stih 1: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața Ta peste noi și ne miluiește! *(Psalm 66: 1)*

cântă sfârșitul troparului, pe glasul al 5-lea

Ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, lubitorule de oameni, slavă Ție!

Stih 2: Ca să cunoaștem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta. *(Psalm 66: 2)*

Ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, lubitorule de oameni, slavă Ție!

Stih 3: Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate; pământul și-a dat rodul său. *(Psalm 66: 5)*

Ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, lubitorule de oameni, slavă Ție!

Stih 4: Binecuvântează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecuvântează-ne pe noi, Dumnezeule, și să se teamă de Tine toate marginile pământului. *(Psalm 66: 6)*

Ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, lubitorule de oameni, slavă Ție!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, lubitorule de oameni, slavă Ție!

Strana: citește începutul troparului:

Arătatu-Te-ai în lume, Cel ce ai făcut lumea.

Și cântă sfârșitul troparului:

Ca să luminezi pe cei ce ședeau într-un întuneric, iubitorule de oameni, slavă Ție!

Paremi *continuare*

Paremia a patra

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Cartea lui Iosua, citire!

(3: 7-8, 15-17)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Zis-a Domnul către Iosua: «În ziua aceasta voi începe a te preamări înaintea ochilor tuturor fiilor lui Israel, ca să cunoască ei că, precum am fost cu Moise, așa am să fiu și cu tine. Tu însă să poruncești preoților care poartă chivotul legământului și să zici: „Îndată ce veți intra în mijlocul apelor Iordanului, să vă opriți în Iordan!”» Îndată ce preoții cei ce duceau chivotul au intrat în Iordan și picioarele preoților, care duceau chivotul, s-au afundat în apa Iordanului, apa care curgea din sus s-a oprit și s-a făcut perete pe o foarte mare depărtare, până la cetatea Adam, care e lângă Țartan, iar cea care curgea spre marea cea din Arabah, spre Marea Sărată, s-a scurs și a secat, iar poporul a trecut în fața Ierihonului. Atunci Iordanul umplea matca sa și ieșea din toate malurile sale, ca în timpul secerișului grâului. Preoții care duceau chivotul legământului Domnului stăteau ca pe uscat în mijlocul Iordanului, cu picioarele neudate; iar fiii lui Israel au mers ca pe uscat, până ce tot poporul a trecut prin Iordan. *(se încheie melodios)*

Paremia a cincea

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Cartea a patra a Regilor, citire!

(2: 6-14)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Zis-a Ilie către Elisei: «Rămâi aici, căci Domnul mă trimite la Iordan!» Iar Elisei a răspuns: «Cât este de adevărat că Domnul este viu și cum este viu și sufletul tău, tot așa de adevărat este că nu te voi lăsa singur!» Și s-au dus amândoi; s-au dus și cincizeci din fiii prorocilor și au stat deoparte în fața lor, iar ei

amândoi ședeau lângă Iordan. Atunci, luând Ilie mantia sa și strângând-o vălătuc, a lovit cu ea apa și aceasta s-a strâns la dreapta și la stânga și au trecut ca pe uscat. Iar după ce au trecut, a zis Ilie către Elisei: «Cere ce să-ți fac înaintea de a fi luat de la tine». Iar Elisei a zis: «Duhul care este în tine să fie îndoit în mine!» Răspuns-a Ilie: «Greu lucru ceri! Dar de mă vei vedea când voi fi luat de la tine, va fi așa; iar de nu mă vei vedea, nu va fi». Pe când mergeau ei așa pe drum și grăiau, deodată s-a ivit un car și cai de foc și, despărțindu-i pe unul de altul, a ridicat pe Ilie în vârtej de vânt la cer. Iar Elisei se uita și striga: «Părinte, părinte, carul lui Israel și caii lui!» Și apoi nu l-a mai văzut. Și apucându-și hainele le-a sfâșiat în două. Apoi, apucând mantia lui Ilie, care căzuse de la acesta, s-a întors înapoi și s-a oprit pe malul Iordanului. Și a luat mantia lui Ilie care căzuse de la acesta și a lovit apa cu ea, zicând: «Unde este Domnul Dumnezeu al lui Ilie?» Și lovind, apa s-a tras la dreapta și la stânga și a trecut Elisei. *(se încheie melodios)*

Paremia a șasea

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Cartea a patra a Regilor, citire!

(5: 9-14)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Și a venit Neeman cu caii și cu căruța sa, oprindu-se la poarta casei lui Elisei. Iar Elisei a trimis la el pe sluga sa să-i zică: «Du-te și te scaldă de șapte ori în Iordan, că ți se va înnoi trupul tău și vei fi curat!» Neeman însă s-a mâniat și a plecat, zicând: «Iată, socoteam că va ieși el și, stând la rugăciune, va chema numele Domnului Dumnezeului său, își va pune mâna pe locul bolnav și va curăți lepra. Au doară Abana și Farfar, râurile Damascului, nu sunt ele mai bune decât toate apele lui Israel? Nu puteam eu oare să mă scald în ele și să mă curăț?» Și așa s-a întors și a plecat mânios. Dar slugile lui, apropiindu-se, i-au grăit și i-au zis: «Stăpâne, dacă prorocul ți-ar fi zis să faci ceva însemnat, oare n-ai fi făcut? Cu atât mai vârtos trebuie să faci când ți-a zis numai: Spală-te și vei fi curat!» Atunci el s-a coborât și s-a cufundat de șapte ori în Iordan, după cuvântul omului lui Dumnezeu, și i s-a înnoit trupul ca trupul unui copil mic și s-a curățit.

Strana: citește cu glas mai înalt **troparul acesta:**

Păcătoșilor și vameșilor, pentru mulțimea milei Tale Te-ai arătat, Mântuitorul nostru. Că unde avea să strălucească lumina Ta, dacă nu celor ce ședeau întru întuneric? Iubitorule de oameni, slavă Ție!

citește Stihurile

Stih 1: Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat. *(Psalm 92: 1)*

cântă sfârșitul troparului, pe glasul al 5-lea

Că unde avea să strălucească lumina Ta, dacă nu celor ce ședeau întru întuneric? Iubitorule de oameni, slavă Ție!

Stih 2: Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor. *(Psalm 92: 4)*

Că unde avea să strălucească lumina Ta, dacă nu celor ce ședeau întru întuneric? Iubitorule de oameni, slavă Ție!

Stih 3: Minunate sunt înălțările mării, dar minunat este întru cele înalte Domnul. *(Psalm 92: 6)*

Că unde avea să strălucească lumina Ta, dacă nu celor ce ședeau întru întuneric? Iubitorule de oameni, slavă Ție!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Că unde avea să strălucească lumina Ta, dacă nu celor ce ședeau întru întuneric? Iubitorule de oameni, slavă Ție!

Strana: citește începutul troparului:

Păcătoșilor și vameșilor, pentru mulțimea milei Tale Te-ai arătat, Mântuitorul nostru.

Și cântă sfârșitul troparului:

Că unde avea să strălucească lumina Ta, dacă nu celor ce ședeau întru întuneric? Iubitorule de oameni, slavă Ție!

Pareмии *continuare*

Paremia a șaptea

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Prorocia lui Isaia, citire!

(1: 16-20)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Acestea zice Domnul: Nu mai faceți rău înaintea ochilor Mei. Încetați odată! Învățați să faceți binele, căutați dreptatea, ajutați pe cel apăsător, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă! Veniți să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, ca zăpada le voi albi, și de vor fi ca purpura,

ca lâna albă le voi face. De veți vrea și de Mă veți asculta, bunătățile pământului veți mânca. Iar de nu veți vrea și nu Mă veți asculta, atunci sabia vă va mânca, căci gura Domnului grăiește. *(se încheie melodios)*

Paremia a opta

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Facere, citire!

(32: 1-11)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

S-a dus Iacov în calea sa. Și căutând el, a văzut oștirea lui Dumnezeu tăbărâtă, căci l-au întâmpinat îngerii lui Dumnezeu. Iacov însă, când i-a văzut, a zis: «Aceasta este tabăra lui Dumnezeu!» Și a pus locului aceluia numele Mahanaim, adică două tabere. Apoi a trimis Iacov soli înaintea sa, la fratele său Isav, în ținutul Seir din țara Edomului, și le-a poruncit, zicând: «Așa să ziceți către domnul meu Isav: Așa grăiește robul tău Iacov: Am stat la Laban și am trăit la el până acum. Am boi și asini, oi, slugi și slujnice, și am trimis să vestească pe domnul meu Isav, ca să afle robul tău bunăvoință înaintea ta». Și întorcându-se la Iacov, i-au spus solii: «Am fost la fratele tău Isav și iată el vine în întâmpinarea ta cu patru sute de oameni». Iacov însă s-a spăimântat foarte și nu știa ce să facă. Și a împărțit oamenii, care erau cu el, boii, oile și cămilele în două tabere. Și a zis Iacov: «De va năvăli Isav asupra unei tabere și o va bate, va scăpa cealaltă tabără». Apoi Iacov a zis: «Dumnezeul tatălui meu Avraam și Dumnezeul tatălui meu Isaac, Doamne, Tu, Cel ce mi-ai zis: „Întoarce-te în țara ta de naștere, și Eu îți voi face bine”, nu sunt vrednic de toate îndurările Tale și de toate binefacerile ce mi-ai arătat mie, robului Tău, că numai cu toiagul am trecut deunăzi Iordanul acesta, iar acum am două tabere; izbăvește-mă dar din mâna fratelui meu, din mâna lui Isav, căci mă tem de el, ca nu cumva să vină și să mă omoare pe mine și pe aceste mame cu copii». *(se încheie melodios)*

Paremia a noua

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

De la Ieșire, citire!

(2: 5-10)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Și s-a pogorât fata lui Faraon la râu să se scalde, și roabele ei o însoțiră pe malul râului. Și văzând coșul în păpuriș, ea a trimis pe una din roabele sale să-l aducă. Și, deschizându-l, a văzut copilul: era un băiat care plângea. Atunci i s-a făcut milă de el fetei lui Faraon și a zis: «Acesta este dintre copiii Evreilor». Iar sora copilului a zis către fata lui Faraon: «Voiești să mă duc să-ți chem o doică dintre evreice, ca să alăpteze copilul?» Fata lui Faraon i-a zis: «Du-te!» Și s-a dus copila și a chemat pe mama pruncului. Atunci fata lui Faraon i-a zis: «Ia-mi copilul acesta și mi-l alăptează, că eu am să-ți plătesc!» Și a luat femeia copilul și l-a alăptat. După ce a crescut copilul, doica l-a dus la fata lui Faraon și i-a fost ca fiu și i-a pus numele Moise, pentru că își zicea: «Din apă l-am scos!» *(se încheie lung, melodios)*

Paremia a zecea

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Cartea Judecătorilor, citire!

(6: 36-40)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Zis-a Ghedeon către Dumnezeu: «De vrei să izbăvești pe Israel prin mâna mea, cum zici, apoi iată eu întind aici în arie lână ce am tuns; și de va fi rouă numai pe lână, iar încolo peste tot locul uscăciune, atunci voi ști că vei izbăvi pe Israel prin mâna mea, cum ai zis». Și s-a făcut așa; și a doua zi s-a sculat Ghedeon dis-de-diminează și s-a apucat să stoarcă lână și a stors rouă din lână, un vas plin de apă. Apoi iarăși a zis Ghedeon către Domnul: «Să nu Te mânii pe mine dacă am să mai zic o dată și dacă am să mai fac numai o încercare cu lână: să fie uscată numai lână, iar peste tot locul să fie rouă». Și a făcut așa Dumnezeu în noaptea aceea: a fost uscăciune numai pe lână, iar peste tot locul a fost rouă. *(se încheie melodios)*

Paremia a unsprezecea

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Cartea a treia a Regilor, citire!

(18: 30-39)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Zis-a Ilie către popor: «Apropiați-vă de mine!» Și s-a apropiat tot poporul de el. Și a făcut jertfelnicul Domnului ce fusese dărâmat; a luat Ilie douăsprezece pietre, după numărul semințiilor fiilor lui Iacov, către care a zis Domnul: «Israel va fi numele tău!», și a zidit din pietrele acelea jertfelnicul în numele Domnului, făcând împrejurul jertfelnicului șanț în care încăpeau două măsuri de sămânță; a așezat lemnele pe jertfelnic, a tăiat vițelul bucăți și le-a pus pe el. Și a zis: «Umpleți patru cofe cu apă și le turnați peste jertfa arderii de tot și peste lemne!» Și au făcut așa. Apoi a zis: «Faceți aceasta a doua oară!» Și au făcut la fel a doua oară. Și a zis: «Faceți așa și a treia oară!» Și umbla apa împrejurul jertfelnicului și șanțul se umpluse de apă. Iar la vremea jertfei de seară, s-a apropiat Ilie prorocul și a strigat la cer și a zis: «Doamne Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Israel! Auzi-mă, Doamne, auzi-mă acum cu foc, ca să cunoască astăzi poporul acesta că Tu singur ești Dumnezeu în Israel și că eu sunt slujitorul Tău. Auzi-mă, Doamne, auzi-mă, ca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești Dumnezeu și că Tu le întorci inima la Tine!» Și s-a pogorât foc de la Domnul și a mistuit arderea de tot și lemnele și pietrele și țărâna și a mistuit și toată apa care era în șanț. Și tot poporul, când a văzut aceasta, a căzut cu fața la pământ și a zis: «Domnul este Dumnezeu, Domnul este Dumnezeu!» *(se încheie melodios)*

Paremia a douăsprezecea

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Cartea a patra a Regilor, citire!

(2: 19-22)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Zis-au locuitorii cetății Ierihonului către Elisei: «Iată, așezarea cetății acesteia este bună, după cum poate vedea și stăpânul nostru, dar apa nu este bună și pământul este neroditor». Și el a zis: «Aduceți-mi o oală nouă și puneți sare în ea!» Și i-au adus și a ieșit el la fântâna de apă și, aruncând sarea în ea, a zis: «Așa zice Domnul: Iată, am făcut apa aceasta sănătoasă și nu va mai pricinui nici vătămare, nici moarte, nici nerodire». Și s-a făcut apa curată până astăzi, după cuvântul pe care l-a spus Elisei. *(se încheie lung, melodios)*

Paremia a treisprezecea

Preotul: Înțelepciune!

Strana: citește

Din Prorocia lui Isaia, citire!

(49: 8-15)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: citește

Așa grăiește Domnul: «În vremea milostivirii Te voi asculta și în vremea mântuirii Te voi ajuta. Te-am făcut și Te-am hotărât Legământ al poporului, ca să așezi rânduială în țară și să dai fiecăruia moștenirile nimicite!» Ca să zici celor robiți: «leșiți!» și celor care sunt în întuneric: «Veniți la lumină!» Ei vor paște oriunde pe calea lor și pe toate povârnișurile va fi pășunea lor. Nu le va fi nici foame, nici sete, soarele și vântul cel arzător nu-i va atinge, că Cel care Se va milostivi de ei, va fi Povățuitorul lor și îi va îndrepta către izvoare de apă. Voi preface toți munții Mei în drumuri și cărările Mele vor fi bine gătite. Iată, că unii vin din ținuturi depărtate, de la miazănoapte, de la apus, iar alții, din țara Sinim. Săltați, ceruri, de bucurie și tu, pământule, bucură-te; munților, chiotiți de veselie, că Domnul a mângâiat pe poporul Său și de cei în necaz ai Lui S-a milostivit. Sionul zicea: «Domnul m-a părăsit și Stăpânul meu m-a uitat!» Oare femeia uită pe pruncul ei și de rodul pântecelui ei n-are ea milă? Chiar când ea îl va uita, Eu nu te voi uita pe tine. *(se încheie lung, melodios)*

[**Ectenia întreită (a cererii stăruitoare)**

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Doamne Atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul nostru (N)...

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni; pentru cârmuitorii țării noastre...

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru frații noștri, preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericirii și pururea pomenirii ctitori ai sfântului locașului acestuia și pentru toți cei mai dinainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindenea.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, enoriași, ctitori și binefăcători ai sfântului locașului acestuia.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

(Aici pot fi introduse ectenii speciale.)

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea, așteptând de la Tine mare și multă milă.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptmăritorii creștini.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

(Preotul zice Rugăciunea cererii stăruitoare: Doamne, Dumnezeul nostru...)

Preotul (ecfonisul): Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *(apoi îndată citește)*

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărdit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră cea de seară Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre, în pace și întru pocăință a o săvârșii, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana: (rar) Ție, Doamne. [Preotul zice în taină această rugăciune (a plecării capetelor): Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi și spre moștenirea Ta; că Ție, Judecătorului celui înfricoșător și iubitor de oameni, și-au plecat robii Tăi capetele și și-au smerit grumajii lor, așteptând nu ajutorul cel de la oameni, ci nădăjduind mila Ta și cerând mântuirea Ta; pe care păzește-i în toată vremea, și în această seară și în noaptea ce vine, de tot vrăjmașul și de toată lucrarea potrivnică a diavolului, de cugete deșarte și relele aduceri aminte.]

Preotul: Fie stăpânirea Împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

STIHOAVNA

Stihurile Praznicului, din Minei (2010), glasul al 2-lea

La râul Iordanului, văzându-Te pe Tine, Ioan că vii la sine, Hristoase
Dumnezeule, a zis: Pentru ce ai venit la rob, Doamne, neavând întinăciune?
Într-al cui nume Te voi boteza? Într-al Tatălui? Dar pe Acesta Îl porți întru Tine.
Într-al Fiului? Dar Tu însuși ești Cel ce Te-ai întrupat. Într-al Duhului Sfânt? Dar
și pe Acesta știi a-L da credincioșilor, cu suflarea gurii Tale. Cel ce Te-ai arătat,
Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

Stih: Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi. (Psalm 113, 3)

Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele și s-au temut. Că
Heruvimii nu pot să privească spre slava Ta, nici Serafimii nu o pot căuta. Ci cu
frică stând înaintea Ta, unii Te poartă, iar alții slăvesc puterea Ta. Cu care,
Îndurate, vestim lauda Ta, grăind: Cel ce Te-ai arătat, Dumnezeule, miluiește-
ne pe noi.

Stih: Ce-ți este ție, mare, că ai fugit? Și ție, Iordane, că te-ai întors înapoi? (Psalm 113, 5)

Astăzi Făcătorul cerului și al pământului vine cu trupul la Iordan, cerând
Botez, Cel ce este fără de păcat, ca să curățească lumea de înșelăciunea
vrăjmașului. Și Se botează de către rob, Stăpânul tuturor, și dăruiește, prin apă,

curățirea neamului omenesc. Acestuia să-I strigăm: Cel ce Te-ai arătat, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

a Praznicului, glasul al 6-lea

Cel din cea stearpă, sfeșnicul luminos, văzând pe Soarele cel din Fecioară la Iordan, cerând Botez, cu frică și cu bucurie a strigat către Dânsul: Tu mă sfințește, Stăpâne, cu Dumnezeiasca Ta Arătare.

Strana: *(îndată zice sau cântă)*

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace. Că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău, Israel.

Și îndată zice (închinându-ne de trei ori):

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău. Vie Împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția, și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Și îndată cântă]*

Troparul Botezului Domnului, glasul 1

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii S-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te; și Duhul, în chip de porumbel, a adeverit tăria cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, slavă Ție. *(se încheie lung, melodios)*

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Părinte binecuvântează.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeu nostru...

Strana: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptslăvitorilor creștini și Sfântă Biserica Ta în veacul veacului.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Strana: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, Slavă Ție.

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul: Cel ce în Iordan, de la Ioan, a primit a Se boteza, pentru mântuirea noastră, Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maicii și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un Bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri ...

Strana: Amin.